

Afhøring af Irma Frier Rasmussen

Hallo, Hallo en, to, tre. Så er vi klar. Vi er her på Kommunehospitalet ja og vi skulle være klar nu.

Irma: Åh nej ...

Politimand: Frier Rasmussen, hvilken dato er De født?

Irma: D. 8-8.

Politi: 8.8. 1900 og?

Irma: 1916

Politi: 8.8.1916 og de er Irma Frier Rasmussen og i dag har vi d. 10. november 1967 og klokken den er fem minutter over 12.

Kan De fortælle lidt om hvad der skete i dag. Fru Rasmussen, hvad der skete?

Irma: Ja, det ringede, det gør det. (Det lyder som om det er det hun siger, måske nogen kunne lytte om det er det? Ca. 1.20 min. Inde i optagelsen)

Politi: Hvor var De henne?

Irma: Ude ved Hestehavevej Lock-Hansen

Politi: Hvad nummer?

Irma: 2B

Politi: Hvad skete der så?

Irma: Så ringede en mand på og fru'en lukkede selv op. Så var der en snak om at der var noget han havde, som han gerne ville vise hende. Det kunne jeg høre.

"Jeg har altså så travlt i dag, men hvis De kan gøre det kort. Kom indenfor," sagde hun. Så gik de ind i kontoret, og så skreeg hun.

Politi: Var De med inde på kontoret?

Irma: Nej, jeg sad inde i stuen og spiste frokost. Jeg går ud i hallen, for at ville se hvad det var. Han stod med front lige imod mig og ganske roligt tager han revolveren op, aner det ikke, jeg skreg!

Politi: Han havde en revolver i hånden?

Irma: Ja, han stod med den. Jeg kunne ikke se andet end dengang han skød.

Politi: Hørte De noget andet, dengang De sad inde i stuen?

Irma: Nej, tænk, Hun skreeg, så troede jeg at det var et eller andet han ville vise hende, som hun skreg over.

Politi: Da var fruén stadig inde på kontoret på daværende tidspunkt?

Irma: Ja, det mener jeg. ... Han stod , jeg tør ikke at sige om hun er flygtet derfra. Det kan jeg overhovedet ikke sige.

Politi: Da De stod derude i entreen. Siger manden så noget til Dem?

Irma: Nej, han ...Han skyder mig lige ned, av, av... Og så sagde han "Nu rører De dem ikke?" Jeg turde ikke... Jeg var så bange, for at han skulle skyde igen.

Politi: Hvor mange gange skød han?

Irma: Jeg tør ikke at sige om han skød to gange.

Politi: Og hvad så bagefter?

Irma: Så forsvandt han. Ud af hoveddøren tror jeg.

Politi: Kan De sige noget om hans signalement? Hvor gammel var han?

Irma: Jeg mener at han var omkring 40, 35 år, slank, mørk.

Politi: Mørkt hår?

Irma: Hornbriller, i mørkt stel, almindeligt

Politi: Kan De sige noget om det var brunt eller sort stel?

Irma: Nej,

Politi: Så siger De at han var slank?

Irma: Han havde en mørkeblå cottoncoat med spændetamp.

Politi: Kan De sige noget om stoffet?

Irma: Nej, det var sådan som cottoncoat

Politi: Kan De fortælle noget om hans tøj ellers? Udover frakken havde han noget for ansigtet?

Irma: Nej, intet. Blød hat.

Politi: Hvad farve var hatten?

Irma: Det kan jeg ikke sige noget om. Den var vist blå, eller sådan noget.

Politi: Var der noget særligt karakteristisk ved ham?

Irma: Nej, han var bare mørk.

Politi: Var han korthåret?

Irma: Ja, det var han i hvert fald. Kortklippet.

Politi: Var han kortklippet?

Irma: Ja

Politi: Men de kan ikke sige om det var bølget hår?

Irma: Nej for han havde hat på.

Politi: Pistolen kan De sige noget om den?

Irma: Nej, aner intet.

Politi: Er der ellers noget, som De kan fortælle har De set manden før?

Irma: Aldrig! Det ved jeg ikke.

Politi: Ville De kunne genkende manden igen?

Irma: Det tør jeg ikke sige. Ja, det skal jeg ikke kunne sige.

Politi: Men han var slank.

Irma: En 35-40 år

Politi: Benklæderne, kan de sige noget om dem? Havde han noget med?

Irma: Jeg så intet. Åh jo, vent nu lige lidt, han havde en mørk, sort mappe en håndtaske.

Politi: En sort mappe? Kan De sige lidt om hvordan den så ud?

Irma: Nej, han gik lige tværs over hallen. Jeg mener at der var et håndtag foroven?

Politi: De kunne ikke se om den var af plastik eller en lædermappe?

Irma: Nej.

Politi: Var der lommer foran?

Irma: Nej, det tror jeg ikke. Det ved jeg ikke.

Politi: De kan heller ikke sige om det var med lynlås?

Irma: Nej,

Politi: Om det var en tyk en?

Irma: Nej, en tynd en, tror jeg.

Politi: Mener De. Og den havde han med, da han gik med Deres frue derind? Så De ham da han kom?

Irma: Nej, kun lige da han passerer hallen.

Politi: Hvor er De da henne?

Irma: Da sidder jeg inde i stuen og spiser frokost.

Politi: Javel, så det er noget, De kan se derinde fra?

Irma: Ja, ja, der er ingen døre i ud til hallen.

Politi: Så De noget til fruene derefter?

Irma: Nej, overhovedet ikke. Jeg slæbte mig ud og skreg på folk. Men der var ingen der reagerede. Det var fortvivlende.

Politi: De så ikke noget om, hvor han løb hen?

Irma: Aner det ikke.

Politi: Ud af hoveddøren.

Irma: Ja, den stod på klem.

Politi: Og så løb han ned ad trappen?

Irma: Aner det ikke.

Politi: Det ser De ikke noget om. Om der var noget udenfor? Hvordan han kom frem til huset.

Irma: Nej, jeg hørte heller ingen bil. Jeg skreg bare.

Politi: Kan De sige noget om ansigtet, var han barberet? Havde han skæg?

Irma: Han var barberet.

Politi: Han havde altså ikke skæg. Kan de sige noget om øjnene? Hvad farve de havde?

Irma: Nej, jeg tror de var blå jeg ved det ikke. Onde.

Politi: De har ikke hørt spor om, hvad han ville?

Irma: Nej, han sagde noget om, noget han ville vise hende. Hørte jeg. "Vi har så travlt," så blev de ved med at stå og sige noget derude." Ja, hvis De kan gøre det kort og godt, så kom indenfor." Åh gud, det var aldrig sket, hvis hunden havde været hjemme.

Politi: De var helt alene i huset? De og Deres frue?

Irma: Der en dame, der hjælper med at duplikere. Hun var i kælderen, jeg ved ikke hvor hun er.

Politi: Men han kom altså og ringede på?

Irma: Ja, han ringede på.

Politi: Hvilken dør var det?

Irma: Det var hoveddøren.

Politi: Og da var De inde i selve stuen?

Irma: Jeg, det var jeg og det var fruén også.

Politi: Så er det fruén der går ud og lukker op?

Irma: Ja, hun sagde, at det er nok mig, de vil snakke med, du har så meget så lukker jeg op.

Politi: Har De noget indtryk af at fruén kendte manden?

Irma: Nej! Overhovedet ikke! Det gjorde hun ikke,

Politi: Hvordan ved De det?

Irma: Jo, fordi hun sagde, det var en der ville vise hende noget. Hun troede måske det var angående det kontor noget, hun har noget skriveri hun gør

Politi: Men De hørte ingenting om, hvad de artikler var?

Irma: Nej, aner ingenting.

Politi: Så gik fruén og manden ind på kontoret?

Irma: Ja

Politi: Blev døren lukket?

Irma: Øh, ja den var vist lukket til, så må han have lukket døren op, da jeg kom ud i hallen.

Politi: Hvor lang tid gik der efter de kom ind på kontoret og De hørte noget?

Irma: Det skete i løbet af et øjeblik.

Politi: De kan ikke sige noget om minutter?

Irma: Det drejede sig ikke om fem minutter. Det gjorde det ikke. To minutter.

Politi: Hvad er det så at De hører?

Irma: At fru'en skreg, Nej, nej! Skreg hun. Og så skreg hun igen. Om han ville forskrække hende og ikke rørt hende, det ved jeg ikke.

Politi: Og det er alt de hører. Den anden siger ikke noget, og De hører ikke noget skud?

Irma: Det er jeg ikke klar over.

Politi: Da De hører dette skrig går De ud i Hallen?

Irma: Ja, der står han lige så roligt og kigger på mig. Jeg tænkte det var da mærkeligt, hvorfor kigger han sådan på mig? Så skød han. "De forholder Dem roligt," sagde han. Og jeg var så bange for, at han skulle skyde igen.

Politi: De siger at han skød lige på Dem? Kan De sige hvor De stod, bare foran en ting eller et eller andet?

Irma: Det kan jeg ikke forsvare Dem. Jeg stod i nærheden af ... Hvad hedder det? Sådan en gammel kiste.

Politi: Den står De foran?

Irma: Nej, sådan ved siden af.

Politi: Stod De med front mod ham?

Irma: Ja.

Politi: Hvor står han henne?

Politi: Inde i kontoret, er det inde i kontoret at han skyder mod Dem? Og det er De sikker på?

Irma: Ja, bombesikker.

Politi: Står De med siden til, da han rammer Dem?

Irma: Næh, jeg står nærmest med front til ham.

Politi: Ved De, hvor De bliver ramt?

Irma: Nej, jeg fik altså i maven. Men jeg mærkede ... Jeg sank om, da mit højre ben svigtede.

Politi: Hvordan skød han? Hvordan holdte han pistolen.

Irma: Han skød nærmest, som om han skød fra hoften af.

Politi: Pistolen kan De ikke sige noget om den?

Irma: Aner det ikke.

Politi: Hvad hånd brugte han?

Irma: Højre hånd!

Politi: Og De mener ikke at han hævdede den på nogen måde?

Irma: Nej! Det mener jeg ikke! Åh nej, Åh nej, jeg kan snart ikke mere.

Politi: Hvad sagde han til Dem ude i hallen?

Irma: Jeg ved det ikke for jeg lå ned og holdte mig foran og så sagde han; "De forholder Dem roligt lidt, et øjeblik". Jeg skreg og var bange for at han kom igen. Jeg kan snart ikke mere.

Politi: Kan De huske om han skød en eller to gange?

Irma: Jeg mener, at han skød to.

Politi: Så falder De om lige foran ham.

Irma: Ja, eller også lige ved siden af, hvor jeg stod på højre side.

Politi: Tak skal De have. Hvad hedder De?

Irma: Jeg kan snart ikke mere.

Politi: Bare lige Deres navn her til sidst.

Irma: Irma Frier Rasmussen.

Hvornår er De født?

Irma: 8-8-1916. Åh, jeg kan ikke mere.

Politi: Tak skal De have fru Rasmussen. Tak for det.